Hukuk Devletinden 'Düşman Ceza Hukuku'na: Türkiye’de ‘Yeniden Yapılanma’ Operasyonları

GİRİŞ

1. 2025 yılı ve devamında 2026 yılı itibariyle Türkiye’de siyasal ve toplumsal dinamiklerde çok sayıda kırılma ve değişim yaşanmasına rağmen, Gülen grubuna yönelik keyfi tutuklamaların, hak ihlallerinin, baskı, takibat ve şeytanlaştırmanın sürdüğü görülmektedir. Türkiye’de siyasi konjonktür nasıl değişirse değişsin – iktidarın ittifak yapıları, yargı reformu söylemleri, Kürt meselesine ilişkin açılımlar ya da Batı ile ilişkilerdeki dalgalanmalar fark etmeksizin – Gülen grubu bu gelişmelerden asla olumlu etkilenmemekte, bilakis mağduriyetleri pekişmektedir.
2. Gerek yargı kararları gerekse emniyet operasyonları incelendiğinde; “FETÖ iltisakı” başlığı altında başlatılan soruşturmaların, yıllardır hapiste olan bireylerin aile fertlerine, çocuklarına ve uzak çevrelerine kadar genişletildiği, bunun sürekli bir ***‘Yeniden Yapılanma’*** anlatısıyla yeniden üretildiği ve böylece her dönem için güncel bir tehdit yaratılarak gayri hukuki sürecin devamının sağlandığı görülmektedir.
3. Bu durum, Gülen grubunun Türkiye Cumhuriyeti siyasal rejimi açısından ***“değişmeyen düşman”*** pozisyonunda tutulduğunu göstermektedir. Bugün ne AİHM kararları, ne PKK’nin silah bırakması, ne Kürt meselesinde yeni açılım denemeleri, ne yeni anayasa tartışmaları, ne de ABD-AB ile kurulan yeni diplomatik dengeler Gülen grubuna yönelik sistematik baskı ve keyfi tutuklama politikalarında hiçbir esnemeye yol açmamıştır. Türk siyasi tarihinde adeta bir ‘Kangren’ haline gelen PKK-Kürt meselesinde bile MHP gibi aşırı milliyetçi bir partinin tabuları yıktığı bir ortamda, çatışmaya girmiş silahlı PKK mensuplarının affedilmesi ve örgüt yöneticilerinin mecliste siyaset yapmasının önünün açılması gibi konuları tartışan rejim bu esnada ailesi cezaevinde olan çocukları sadece bir araya geldikleri için tutuklamaktan çekinmemektedir. Bu da akla Gülen grubunun sanki her ne şartta olursa olsun tüm siyasi ve ***hukuki olumlamaların*** dışında kalan, rejimin ‘**şahsi bir meselesi**’ olduğu algısını getirmektedir.
4. Görünen odur ki, Türkiye'deki siyasal rejim açısından *Gülen grubu, yalnızca geçmişin değil,* ***geleceğin de kriminal ötekisi*** olarak konumlandırılmıştır. Bu anlamda Türkiye devleti açısından her yeni ittifak, her diplomatik manevra, her iç ve dış siyaset hamlesi, Gülen hareketini dışarda bırakmayı, hatta bu gelişmelerin oluşturduğu meşruiyet alanı içinde dahi barındırmayacak şekilde planlanan her türlü yasal düzenlemeyi hukuku çiğnemeyi de göze alarak *aleyhe bükme* de dahil onu daha da hedef hâline getirmeyi içeren bir zemine oturtmaktadır.

5. Bu rapor, Türkiye’de 15 Temmuz 2016 darbe girişimi sonrası ilan edilen Olağanüstü Hal (OHAL) süreciyle başlayan ve günümüzde "***Yeniden Yapılanma veya Güncel Yapılanma***" adı altında yapılan operasyonlarla yeni bir boyuta evrilen hukuksal süreci, uluslararası insan hakları standartları ışığında analiz etmek amacıyla hazırlanmıştır. SSRL Derneği olarak temel amacımız; Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi (AİHS), Medeni ve Siyasi Haklar Uluslararası Sözleşmesi (ICCPR) ve AGİT İnsan Hakları ve Terörle Mücadele taahhütleri çerçevesinde, Türkiye’deki yargı pratiğinin evrensel hukuk ilkelerinden sapma noktalarını somut verilerle ortaya koymaktır. Rapor, özellikle son dönemde yoğunlaşan ve bireylerin en temel sosyal dayanışma faaliyetlerini suç kapsamına alan operasyonların, hukuk devleti ve demokratik toplum düzeni üzerindeki tahribatını mercek altına almaktadır.
6. Son olarak çalışma, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi’nin (AİHM) *Yalçınkaya v. Türkiye* gibi emsal kararları ve Birleşmiş Milletler (BM) raporları eşliğinde, Türkiye Cumhuriyeti Devleti’nin güvenlik tezleri ile uluslararası yükümlülükleri arasındaki orantılılık dengesini sorgulamaktadır. Rapor, yalnızca mevcut ihlal iddialarını tespit etmekle kalmayıp, AGİT ve benzeri uluslararası kuruluşlara, Türkiye’deki hukuk güvenliğinin yeniden tesisi ve sistematik hak ihlallerinin önlenmesi adına stratejik tavsiyeler sunmayı hedeflemektedir.

1. "Cezalandırmadan’’ "Sürdürülebilir Baskı"ya: Yeniden Yapılanma Operasyonlarının Psiko-Politik Ve Yasal Zemini

7. 15 Temmuz sonrası süreçte ilk dalga operasyonlar, kamu kurumlarından tasfiye ve kitlesel tutuklamalarla "***cezalama***" odaklı iken "Yeniden Yapılanma" operasyonları adı altında başlayan operasyonlar, cezalandırılan veya kamudan dışlanan kitlenin toplumsal hayata tutunma çabalarını engellemeyi amaçlayan bir "***sürdürülebilir baskı***" evresini temsil etmektedir. Mevcut yasal süreçlerin ardından binlerce insanın cezaevinden tahliye olması veya KHK ile sivil hayata itilmesi, rejim açısından "kontrol edilmesi gereken bir kitle" sorunu doğurmuştur. "Yeniden Yapılanma" adı verilen operasyonlar bu noktada devreye girerek, kişilerin mülkiyet hakları elinden alınmış, çalışma hürriyetleri kısıtlanmış iken; bu kısıtlamaları aşmak için yapılan yardımlaşmaların (erzak yardımı, iş bulma, maddi destek) yeni bir "terör suçu" olarak tanımlanması, sivil ölüm halini kalıcı hale getirmiştir.
8. 12.07.2024 tarihli Adalet Bakanı Yılmaz TUNÇ tarafından ‘’15 Temmuz'un ardından hakkında FETÖ nedeniyle işlem yapılan kişi sayısının 705 bin 172 olduğu’’ açıklanmıştır.[1] Cezası infaz edilerek salıverilenler, takipsizlik veya beraat almış olanlar, tutuksuz yargılananlar gibi bir şekilde sosyal hayatın içerisinde gündelik yaşamlarına devam etmek zorunda kalan insanların (aileleri ile birlikte toplamda 2 milyona yakın insan) en masum sosyal aktiviteleri ve sosyal ihtiyaçları birer suç soruşturmasına konu olmuşlardır.
9. 24.10.2023 tarihinde ‘’KISKAÇ-1’’ adı altında başlayan operasyonlar dizisi 21.02.2025 tarihine kadar 40 operasyonla devam etmiş ve binlerce insan

[1] https://www.adalet.gov.tr/adalet-bakani-yilmaz-tunc-15-temmuzu-degerlendirdi

‘yeniden yapılanma’ adı altında gözaltına alınmıştır. Bizzat içişleri bakanının kendi kişisel hesabından duyurduğu operasyonlar[2] ile ‘’güncel yapılanma, yeniden yapılanma, finans sağlama’’ gibi gündelik sosyal faaliyetleri adeta birer terör eylemi gibi değerlendirerek bu ‘’ ***Sürdürülebilir Baskının’’*** insanlar üzerinde etkili olan birer korku ve paranoyası haline getirmiştir. En masum sosyal aktivitelerin bile (piknik, çocuk etkinlikleri, ev ziyaretleri) "örgütsel hücre faaliyeti" olarak yaftalanması, bireyler üzerinde "hiçbir zaman güvende değilsin" hissini pekiştirmeyi amaçlayan bir psikolojik harp tekniğidir.

10. Bu operasyonların temelindeki yasal sapma, "Fiili Ceza Hukuku" ndan ‘’Fail Ceza Hukuku’’na (Düşman Ceza Hukuku) geçiştir. TMK 1. madde uyarınca bir eylemin terör suçu sayılması için "suç teşkil etmesi" gerekir. Ancak "Yeniden Yapılanma" dosyalarında eylem (piknik, alışveriş, sosyal buluşma) suç değildir; fakat failin "etiketlenmiş kimliği" bu eylemi otomatik olarak suç haline getirmektedir. Rejim KHK'lıların kendi aralarında oluşturduğu insani dayanışma ağlarını "örgütü diri tutma çabası" olarak kategorize ederek, hukuken korunması gereken "sosyal yardımlaşma" hakkını, TMK 7. maddesindeki "terör örgütü üyeliği" veya "finansman" suçuna dahil etmektedir.[3]
11. Bu operasyonların kronolojik olarak "ana davaların" bitişine veya tahliyelerin artışına denk gelmesi tesadüf değildir. Rejim pratikleri açısından bu süreç toplumsal polarizasyonu korumak adına sürekli olarak "yeni bir hücre deşifre edildi" anlatısının canlı tutularak ‘***’sürdürülebilir baskının***’’ ‘***’ sosyal kırıma ve sivil ölüme***’’ gerekçe gösterilebilecek yapay meşru bir zeminin varlığını sağlamaktadır.
12. Netice itibariyle bizzat Türkiye devletinin kendisi sistematik olarak TCK’nın 77. maddesinde ifadesini bulan ***“insanlığa karşı suç”*** fiilini işlemektedir. Aynı zamanda bu maddenin 1/c bendinde, “*kişiyi hürriyetinden yoksun kılma suçunun siyasal, felsefi, ırki veya dini saiklerle toplumun bir kesimine karşı bir plan doğrultusunda sistemli olarak işlenmesi insanlığa karşı suçtur*.” denilmektedir. AİHM tam da bu nedenlerle 63 yıllık tarihindeki en önemli ve kapsamlı kararını Yalçınkaya başvurusunda Türkiye devleti aleyhine onaylamıştır. Ama Türkiye devleti AİHM'in Yalçınkaya gibi kararlarıyla geçmişteki delilleri (ByLock, Bank Asya) geçersiz kılmasına karşı, "***yeni ve güncel***" suçlamalar yaratarak yargı baskısını form değiştirerek sürdürme çabasındadır.

2. Suçlama Kalıpları ve Yöntemler

[2] https://x.com/AliYerlikaya/status/1888819544065474597?ref_src=twsrc%5Etfw%7Ctwcamp%5Etweetembed%7Ctwterm%5E1888819544065474597%7Ctwgr%5Ef28eac5dfd7539dc177f377695b12145ae48f7d2%7Ctwcon%5Es1_&ref_url=https%3A%2F%2Fwww.icisleri.gov.tr%2Ffetoye-yonelik-kiskac-38-operasyonlarinda-24-supheli-tutuklandi

[3] https://www.ahaber.com.tr/gundem/2025/04/22/fetonun-geri-donus-hamlesine-operasyon-aile-imami-yakalandi-operasyon-goruntuleri-ilk-kez-a-haberde?paging=11

13. Rejimin suçlama kalıpları gerçek suç isnatlarına değil, aidiyete ve kimliğe yöneliktir. Amaç artık ceza vermek değil; bu insanları toplumdan silmek, sosyal ilişkilerini bitirmek, korkutmak ve bir araya gelmeyecek hâle getirmektir. Tüm bunlar AİHS, BM Medeni ve Siyasal Haklar Sözleşmesi ve Türk Anayasasına aykırıdır. Ayrıca bu sistematik dışlayıcılık, "inanç temelli kimlik gruplarına karşı ayrımcılık" içerdiğinden, uluslararası literatürde sivil soykırım, medeni ölüm, sosyal izolasyon gibi kavramlarla tanımlanmaktadır. Bunun yanında isnat edilen 'yeniden yapılanma, iltisak' gibi kavramlar gerçek hukuki bağlamdan kopuk, soyut ve operasyonların devamına elverişli birer kullanışlı aparatlar haline gelmiştir. Zira bu operasyonlarda delil olarak sadece adli ve fiziki takipler, mesajlar ve baskı altında alınan ifadeler bulunmaktadır. Söz konusu bu deliller de 'Yeniden Yapılanma' ve 'Örgütü Diri Tutma' gibi soyut ve başka da bir terör suçu olabilecek bir eylemle desteklenmeyen ve iddia makamının zorlama hukuki değerlendirmeleri ile 'örgütsel bir eyleme' dönüştürülmektedir. Bu operasyonlarda göze çarpan bir diğer önemli nokta da mağdurların özellikle çocuk yaştaki mağdurların avukatları ile görüşmelerine izin vermeden 'mülakat' adı altında yapılan sorgulamalarla tehdit edilerek, psikolojik baskı ve işkence yapılarak 'etkin pişmanlık' adı altında itirafa zorlanmalarıdır. Kamuoyunda 'Kız Çocukları Davası' olarak bilinen davalarda bu yöntem kullanılmış Avrupa kamuoyunda da ciddi yankı bulmuştu.
14. Türkiye'de Gülen grubuna yönelik yürütülen operasyonlarda kullanılan suçlama kalıpları, hukuk devleti ilkeleri ile açıkça çelişmekte; amacı adalet değil, belirli bir toplumsal yapıyı kalıcı biçimde izole etmektir. "Güncel-Yeniden yapılanma", "moral- destek verme", "maddi yardım-finans sağlamak", ve "irtibat- iltisak" gibi suçlamalar, somut ve bireysel bir suç unsuruna değil; kimliğe, aidiyete ve sosyal dayanışmaya yöneliktir. [4]
15. Sosyal hayatta var olma çabası veren mağdurların düzenli bir işte çalışması bile bu kapsamda neredeyse imkansız hale getirilmiştir. Her türlü resmi devlet işlemlerinde ve sistemlerinde (Noter, banka, Sosyal sigortalar kurumu, eğitim vb.) '***sakıncalı***' etiketinin bulunması,bu imkanlardan faydalanamamasına ve ona hizmet sunması gereken devlet görevlisinin veya işverenlerin üstü kapalı bir tehdit altında kalmasına sebep olmaktadır. İş veren kişilerin bile aynı isnatlar ve suçlamalarla tehdit ve baskıya maruz kaldığı bu kriminal ve hukuksuz ortamda, mağdur yakınlarına, onları en iyi anlayan ve aynı süreci yaşamış başka mağdurların yaptığı maddi yardımların 'terörizmin finansmanı' adı altında kriminalize edilmesi, türkiye devletinin bu mağdurları ''sivil ölüm' ve ' sosyal izolasyon' a mahkum ettiğinin en güçlü kanıtlarıdır. 'Terörizmin Finansmanı' gibi Kolluk için teknik açıdan kısa bir sürede ispatı ve delillendirilmesi zor hukuki bir sürecin adeta *hukuki bir istismar* ile yetkinin ve görevin kötüye ve aleyhe kullanılması söz konusudur. Yukarıda bahsedildiği nedenlerden dolayı tamamen sosyal bir izolasyonla karşı karşıya kalan bir mağdurun iaşesini sağlamak için başka bir mağdurdan gelen nakit parayı alması, aslında son derece insani ve vicdani bir eylemin neticesi iken devlet

[4] https://icisleri.gov.tr/kiskac-40-operasyonlarinda-353-supheli-yakalandi

tarafından ‘Terörizmin Finansmanı’ ilan edilerek basın ile birlikte bir propaganda aracına dönüştürülmesi ‘düşman ceza hukukunun’ pratiğinin günümüzde en modern örneğini teşkil etmektedir.

16. Bunlardan en can alıcı olanlardan; Yakını cezaevinde olan insanlara yapılan maddi-insanî yardımlar, manevi dayanışma, anne babası cezaevinde olan çocukların birbiriyle görüşmeleri gibi en temel insani ve vicdani davranış biçimlerinin adeta sıra dışı birer terör suçu gibi rejim medyası kanalıyla hukukî olmayan argümanlar ile kriminalize ederek ve siyasi anlamlar yükleyerek cezalandırılmakta; böylece bireylerin temel hakları – ifade özgürlüğü, özel hayat, adil yargılanma, seyahat hakkı – sistematik biçimde ihlal edilmektedir. Hukuki niteliği olmayan bu isnatlar yoluyla bireylerin sadece cezalandırılması değil; toplumsal hayattan dışlanması, şeytanlaştırılması ve korku altında yaşamaya zorlanması hedeflenmektedir. Bu da gösteriyor ki, Türkiye’de ceza hukuku artık bireysel suçun değil, kimliğin cezalandırıldığı, aidiyetin kriminalize edildiği bir araç hâline gelmiştir.
17. Rejime göre ‘Yeniden Yapılanma’ suçu isnat edilen tüm operasyonlarda ortak delil aynı suçtan ceza almış bireylerin veya yakınlarının yetişkin veya çocuk fark etmeksizin bir araya gelmesi, birlikte piknik yapması, beraber bowling oynaması, aynı ortamda bulunması ve hatta telefonla görüşmesi gibi hayatın olağan akışı içerisindeki tüm basit ve sosyal eylemlerin sanki örgütsel bir faaliyetmiş gibi lanse edilerek terör suçu soruşturmasına dahil edilmesi en bilinen yöntemlerden biridir.

4. Gülen Grubu’na Yönelik Keyfi ve Hukuksuz Müdahalelerin En Somut Örnekleri

4.1 Gaziantep Merkezli Üniversite Öğrencilerine ve Çocuklara Yönelik Operasyon[5]

18. 6 Mayıs 2025 tarihinde Gaziantep merkezli düzenlenen operasyonda, aralarında üniversite öğrencileri ve reşit olmayan çocukların da bulunduğu çok sayıda kişi gözaltına alındı. Gözaltına alınanlara yöneltilen suçlamalar arasında “*örgütün yeniden yapılanması*”, “güncel yapı kurmak”, “*örgütsel temas içinde bulunmak*”, “*örgüte moral destek vermek*” ve “*iltisaklı kişilerle iletişim kurmak*” gibi hukuki temeli olmayan, muğlak ve soyut kavramlar yer aldı.
19. Operasyon kapsamında gözaltına alınan kişilere günlerce avukatla görüşme izni verilmedi. Burada amaçlanan gözaltına alınanları tehdit ve şantajla korkutmak ve baskı altında itirafçı olmalarını sağlamaktı. Bu durum, savunma hakkının açık bir ihlali olarak kayda geçti. Gözaltına alınan bireylerin bir kısmı ailesi cezaevinde olan çocuklar ve ekonomik zorluklar nedeniyle öğrenci evlerinde kalan gençlerden oluşuyordu. Bu kişilerin tek “suçu”, benzer sosyal geçmişe sahip insanlarla aynı evde kalmak ya da görüşmekti.

[5] https://icisleri.gov.tr/gaziantep-merkezli-47-ilde-fetonun-guncel-yapilanmasina-yonelik-bugun-es-zamanli-olarak-duzenledigimiz-operasyonlarda-208-supheli-yakalandi

4.2 İstanbul 24. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülen "Kız Çocukları Davası"[6]

20. 7 Mayıs 2024'te İstanbul'da düzenlenen Türkiye ve dünya kamuoyunda "Kız Çocukları Davası" olarak bilinen bir operasyonla, aralarında 13-17 yaş arası lise öğrencisi kız çocuklarının ve üniversite öğrencilerinin bulunduğu 41 kişi gözaltına alınmıştı.
21. Yapılan soruşturma sonucunda İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı'nın 10 Haziran 2024 tarihli iddianamesi ile 41 kişi hakkında "Silahlı Terör Örgütüne Üye Olma" suçundan dava açıldı. "Teyide muhtaç istihbari verilere göre sanıkların güncel öğrenci yapılanması içerisinde yer aldıklarının" iddia edildiği 529 sayfalık iddianamede, üniversite öğrencisi genç kızların "örgüt evi" olduğu iddia edilen öğrenci evlerinde kaldıkları, 3'ü erkek 10'u kadın olmak üzere 13 ebeveyn hakkında kız çocuklarının bu evlere gitmelerine müsade ettikleri, kız çocuklarının alışveriş merkezinde buluşup sohbet ettikleri, bowling oynadıkları, sinemaya gittikleri, Yemeksepeti'nden sipariş verdikleri iddia edilerek, kız çocuklarının günlük aktivite ve sosyal faaliyetleri suç unsuru gibi gösterildi.
22. Suç delili olarak telefon dinleme kayıtları, kız çocukları ve üniversite öğrencilerinin fiziki takipleri sonucu düzenlenen tutanaklar ve 13-17 yaş grubu kız çocuklarının "bilgi alma" adı altında Çocuk Şube Müdürlüğü'nde yapılan sorguları sonucunda alınan beyanları delil olarak gösterildi. Bu beyanların tehdit ve psikolojik baskı altında alındıkları daha sonra kamuoyuna bizzat mağdur çocukların kendi ifadeleri ile açıklanmıştır.
23. Diğer önemli bir nokta da kötü muamele ve işkence gibi ağır suçlamaların bizzat mağdurların ve avukatların şikayeti ile savcılığa iletilmesine rağmen, kolluk görevlileri ile ilgili herhangi bir soruşturmanın veya kovuşturmanın sistematik bir şekilde yapılmıyor olmasıdır. Netice olarak yargı ve güvenlik bürokrasisine üstü kapalı bir şekilde yapılan hukuksuzlukların olumlanması ve devam etmesi adına '*resmi bir motivasyon kaynağı*' sağlanmış olmaktadır.

4.3 "Maydanoz Döner" Şirketine Yönelik Operasyon[7]

24. 21 Şubat 2025'de Adana'da faaliyet gösteren **"Maydanoz Döner"** isimli bir döner restoran zincirine Gülen grubuna aidiyet iddiasıyla operasyon düzenlendi. Şirketin kurucusu olan eski bir öğretmen daha önce meslekten ihraç edilmiş ve yargılanmıştı; cezasını infaz edip tahliye olmasına rağmen yıllar sonra yeniden hedef alındı.
25. Operasyonda gözaltına alınan kişiler arasında kasiyer, garson, depo sorumlusu, muhasebeci, paketçi gibi çalışanlar da bulunuyordu. İddianamede herhangi bir somut suç isnadına yer verilmezken, "*örgütün yeniden yapılandığı*", "*lokanta üzerinden moral kazandığı*", "*grup mensuplarının burada çalışarak örgütü ayakta tuttuğu*" gibi soyut iddialar öne sürüldü. Ayrıca söz konusu şubelerin ortakları ya da çalışanlarından gözaltına alınan 23 kişinin birinci dereceden yakınlarının 'Gülen Grubu' ile bağlantılı olması delil olarak sayıldı. Bu vakada da

[6] https://tr.wikipedia.org/wiki/K%C4%B1z_%C3%87ocuklar%C4%B1_Davas%C4%B1

[7] https://icisleri.gov.tr/kiskac-40-operasyonlarinda-353-supheli-yakalandi

bireylerin sosyal ve ekonomik hayatta varlık gösterme çabaları “**suç**” haline getirilmiş oldu.

6. Hak İhlalleri ve Uluslararası Standartlara Aykırılıklar

26. ***A. Masumiyet Karinesinin İhlali***

KHK ile ihraç edilen bireylerin yasal bir hüküm ilan edilmeden “doğal suçlu” ve ‘terörist’ gibi gösterilmesi, Tutuklama öncesi medya linçleri ve yakınlarının bile şüpheli sıfatıyla soruşturmalara ve adli takibata tabi tutulması, savunma aşamasında verilen siyasi yargı kararları.

27. ***Toplu Suçlama Mantığı***

Aile fertlerinden biri hakkında işlem varsa tüm aile fertlerinin zan altında kalması. Çocukların bile sosyal aktiviteleri bahane edilerek terör suçuna dahil edilmesi, cezaevine gönderilmesi (örnek: 6 Mayıs tarihli Gaziantep operasyonu).

28. ***Adil Yargılanma Hakkının İhlali***

Mahkemelerde AİHM kararlarının, Anayasa mahkemesi kararlarının uygulanmaması, evrensel hukuk normlarına göre delil olamayacak iddiaların terör suçu soruşturmasına dönerek tutuklama ile sonuçlanması. Avukatlara baskı, savunma hakkının sınırlandırılması

29. Sistematik Ayrımcılık ve Keyfi Yargı:

Gülen grubuna mensup olduğu iddia edilen bireylerin sırf bu aidiyet veya ilişkiden ötürü suçlu muamelesi görmesi, yargı yolunun tıkanmış olması.

30. Ailevi / Sosyal İlişkiden Sorumlu Tutulma

Suçun şahsiliği ilkesine aykırı biçimde akraba ve eş-dost ilişkileri üzerinden cezalandırmalar.

31. Güncel Takibat ve Süreklilik:

2025 yılında operasyonların azalmadığı, aksine artarak devam ettiği belgelenmiştir. Bu da geçmiş değil, güncel bir tehdit olduğunu gösterir.

32. Yurtdışına Kaçma Teşebbüsünün Suç Sayılması:

İltica için yasal olmayan yollardan ayrılmak, Türkiye’de “örgütsel faaliyet” olarak cezalandırılmakta, bu da bireyin kaçınılmaz risk içinde olduğunu ortaya koymaktadır.

7. SONUÇ, TALEP VE TAVSİYELER

33. 2026 yılı itibarıyla Türkiye’deki konjonktürel değişimler; Kürt meselesindeki yeni arayışlar, anayasa tartışmaları ve bölgesel ittifaklar ne yöne evrilirse evrilsin, Gülen grubuna yönelik devlet politikasının değişmez bir **"istisnai hukuk"** rejimi üzerine kurulu olduğu görülmektedir. Bu süreçte temel hak ve özgürlüklerin iadesine dair atılan her adım, söz konusu grubu dışarıda bırakacak şekilde kurgulanmaktadır.

34. Türkiye’de yargı pratiği, somut fiilden ziyade geçmiş aidiyetleri ve sosyal çevreyi cezalandıran bir **"Fail Ceza Hukuku"**na teslim olmuştur. "Güncel yapılanma" ve "iltisak" gibi muğlak kavramlar üzerinden yürütülen operasyonlar, bireyleri hukuki bir cezalandırmanın ötesinde, toplumun dışına iterek görünmez kılmayı, korku kültürüyle yalnızlaştırmayı ve sistematik bir "sivil ölüme’’ mahkûm etmeyi hedeflemektedir. Bu durum, Türkiye’nin taraf olduğu AİHS ve ICCPR hükümlerinin ağır ve sistematik bir ihlali olup, uluslararası koruma (iltica) arayan bireylerin maruz kaldığı baskının nesnel haklılığını ortaya koymaktadır
35. SSRL Derneği olarak, AGİT İnsani Boyut taahhütleri ve uluslararası insan hakları denetim mekanizmaları çerçevesinde aşağıdaki adımların atılmasını talep etmekteyiz:
36. ***Bağımsız İzleme Heyeti Görevlendirilmesi*:** AGİT, özellikle "Yeniden Yapılanma" adı verilen davaları yerinde takip etmek üzere bağımsız hukukçulardan oluşan bir gözlemci heyeti görevlendirmeli; duruşmalardaki adil yargılanma ihlallerini raporlamalıdır.
37. **İltica Süreçlerinde "Zulüm Riski" Değerlendirmesi:** Avrupa devletleri ve AGİT üyesi ülkeler, Türkiye’deki bu grubun maruz kaldığı baskının "süreklilik arz eden ve siyasi iklimden etkilenmeyen" niteliğini dikkate alarak, sığınma başvurularında "geriye dönüşün hayati risk taşıdığı" gerçeğini raporlarına yansıtmalıdır.
38. **Finansal ve Sosyal Yardımlaşmanın Korunması:** BM ve AGİT, insani yardımların "terörün finansmanı" olarak yaftalanmasına karşı uluslararası bir duruş sergilemeli ve bu durumun insancıl hukuka aykırılığını vurgulamalıdır.

39. Türkiye Cumhuriyeti Devletine Yönelik Tavsiyeler

Hukuk güvenliğinin tesisi ve toplumsal barışın inşası için Türkiye Cumhuriyeti’nin acilen aşağıdaki reformları hayata geçirmesi önerilmektedir:

1. **AİHM Yalçınkaya Kararının Derhal Uygulanması:** AİHM Büyük Daire kararında belirtilen "suçta ve cezada kanunilik" ilkesine dönülmeli; yasal faaliyetler (banka, sendika, yardım) tek başına mahkûmiyet gerekçesi olmaktan çıkarılmalıdır.
2. **TMK 1-7 Maddelerinin Hukuki Sınırlara Çekilmesi:** Terör tanımı, 2003 değişikliğine sadık kalınarak, yalnızca "cebir ve şiddet içeren somut suç fiilleriyle" sınırlandırılmalı; sosyal dayanışma eylemleri kriminalize edilmemelidir.
3. **KHK’lıların Hak İadesi ve Ayrımcılığın Durdurulması:** İhraç edilen bireylerin çalışma hürriyetini ve seyahat özgürlüğünü engelleyen idari bariyerler kaldırılmalı; bireylerin kendilerini ve ailelerini idame ettirme çabaları "örgütsel faaliyet" kapsamından çıkarılmalıdır.
4. **Kolektif Cezalandırmaya Son Verilmesi:** Suçun şahsiliği ilkesi uyarınca, aile fertlerine yönelik pasaport tahdidi, mal varlığı dondurma ve ikincil soruşturmalar derhal sonlandırılmalıdır.

Sonuç olarak; Adalet, ancak en zayıf görülen halka için de sağlandığında adalettir. Türkiye, evrensel hukuk normlarına dönerek "düşman hukuku" pratiklerinden vazgeçmeli; AGİT ve uluslararası toplum ise bu sistematik tasfiyeye karşı denetim görevini aktif bir şekilde yerine getirmelidir.